

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 672/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], proti lekárskeму posudku posudkového lekára Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky č. NZI/OPPnKŤZP/PČ/SOC/2025/63348 z 1. októbra 2025 a rozhodnutiu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky č. NZI/OPPnKŤZP/PČ/SOC/2025/63348-3 zo 6. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. novembra 2025 namieta rasovú diskrimináciu v záhlaví tohto uznesenia označeným posudkom posudkového lekára, ktorý následne tvoril podklad napadnutého rozhodnutia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky (ďalej len „úrad“) o nevyhovení sťažovateľovej žiadosti o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podanej podľa zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.
2. Ústavný súd, rešpektujúc § 39 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), po obsahovej stránke vyhodnotil sťažovateľovo laické podanie ako ústavnú sťažnosť, pretože v ňom zrozumiteľne formuluje presvedčenie o porušení zákazu rasovej diskriminácie a prikladá k nemu kópie zásahov, ktoré považuje za vadné z hľadiska jeho subjektívnych práv.
3. Zároveň však ústavný súd uvádza, že každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť svojej ochrany a predtým, ako podá ústavnú sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (m. m. IV. ÚS 128/04, II. ÚS 363/2011, I. ÚS 368/2025).
4. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení základných práv a slobôd sťažovateľov a vecne sa zaoberať ústavnými sťažnosťami len za predpokladu, že sa sťažovatelia

nemôžu ani v budúcnosti nebudú môcť domáhať svojej ochrany pred iným súdom využitím takých právnych prostriedkov, ktoré im zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o ústavných sťažnostiach. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám a právnickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 zákona o ústavnom súde (m. m. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05 a iné). Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu vyjadrený v čl. 127 ods. 1 ústavy zároveň vylučuje, aby si sťažovateľ vyberal spôsob ochrany svojho základného práva a orgán verejnej moci, pred ktorým ho uplatní (m. m. IV. ÚS 21/02).

5. Lekársky posudok posudkového lekára sám osebe nepredstavuje zásah do subjektívnej sféry sťažovateľa, pretože tvorí iba podklad pre následné rozhodnutie úradu, ktoré už povahu zásahu do subjektívnej sféry vykazuje. Sťažovateľ však má právo podať proti rozhodnutiu úradu odvolanie ako riadny opravný prostriedok, v ktorom je oprávnený namietat' porušenie zákazu rasovej diskriminácie a uvedenou námietkou atakovať aj samotný lekárske posudok. O práve podať odvolanie bol sťažovateľ v napadnutom rozhodnutí úradu aj poučený. Po podaní odvolania potom jeho základným právam bude poskytovať ochranu druhostupňový správny orgán, ktorého eventuálne pre sťažovateľa negatívne rozhodnutie bude možné namietat' správnou žalobou na príslušnom správnom súde. Je teda zjavné, že sťažovateľovi právne predpisy umožňujú domáhať sa ochrany svojich základných práv a slobôd proti zásahom, ktoré považuje z hľadiska ľudskoprávneho za vadné, právnymi prostriedkami spadajúcimi do právomoci orgánov verejnej moci odlišných od ústavného súdu. Táto právomoc predchádza právomoci ústavného súdu zakotvanej v čl. 127 ods. 1 ústavy. Sťažovateľ neuviedol, že by niektorý z naznačených prostriedkov nápravy vyčerpal, ani o tom neprikladá žiadne dôkazy. Preto bolo nutné ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu